

წელიწადი
კვირული

№ 2.

6521

ბ. 40216

თბილისი

1918 წ.

კვირა 8 დეკემბერი.

49
1918

საქართველო

სოციალ-დემოკრატიული სახელმძღვანელო ჟურნალი

(სამხედრო სამინისტროს განკარგულებათა კრებული სამეცნიერო და სალიტერატურო განყოფილებით).

სოციალ-დემოკრატიული სახელმძღვანელო ჟურნალი

„რესპუბლიკის ჯარი“

მიიღება ხელის მოწერა 1918 წ.

ჟურნალი წლის დამლევამდე ელირება 5 მ., ცალკე ნუმერი 1 მ. 50 კ. წერილები და ფული უნდა გამოიგზავნოს შემდეგი მისამართით: ქ. თბილისი, სამხედრო ჟურნალის რედაქცია „რესპუბლიკის ჯარი“, რედაქცია და კანტორა მოთავსებულია სამხედრო სამინისტროს შენობაში ბარიატინსკის ქუჩაზე და ღია არის დღის 11—3 ს. და საღამოს 7—8 ს. სარედაქციო კოლეგია.

შ ი ნ ა ა რ ს ი:

- ა) საღამო სახალხო გვარდიას.
- ბ) საქართველოს პარლამენტის საზეიმო სხდომის სტერნოგრაფიული ანგარიში—ნ. ჩხეიძის და ნ. ნ. ყორღანიას სიტყვები.

- გ) სახალხო გვარდიელებს—ლეკსი.
- დ) საღამო—ლეკსი.
- ე) კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობა ჯარში—გ. ბ.

სამხედრო უზრუნველყოფის „რესპუბლიკის ჯარი“.

(სამხ. სამინისტროს განკარგულებაში კომპლექსური ლიტერატურულ-სამეცნიერო განყოფილებით)

მედიცინური განყოფილება

საქართველოს დემოკრატიული რესპუბლიკის მთავრობა

6955

22 გვირაგობისთვის 1918 წელი.

გრძენება

ვინაიდან ყაჩაღობამ თელავის მაზრაში თავის თავხედობით ისეთი ხასიათი მიიღო, რომ მის წინააღმდეგ საბრძოლველად საქართველომ შეიქმნა არაჩვეულებრივი ზომების მიღება, საქართველოს მთავრობა თელავის მაზრაში სახელმწიფო წესებს აცხადებს. დროებით თელავის მაზრის გენერალ-გუბერნატორად დაიწინაურდა გენერალის კომისარი მალაყელოძე, რომელსაც დაეკავშირება ყველა სახელმწიფო და სააღმინისტრაციო ძალები. ეს დადგენილება ძალაში შედის დღიდან მისი გამოცხადებისაგან. „საქართველოს რესპუბლიკა“-ში.

მთავრობის თავმჯდომარე

ნ. ჟორდანიანი.

მთავრობის საქმეთა მწარმოებელი

ქ. ჯაფარიძე.

საქართველოს სამოქალაქო დასაცავის

საბაჟოების და სანაპირო რაზმების განყოფილების, უზენების და აღმოსავლეთი ბიზნის უფროსებს.

მიღებული ცნობებით, ამ პირთ, რომელნიც მიემგზავებიან ბაქას და ალექსანდროპოლ-ერევანის რკინის გზებზედ. გააქვთ საქართველოს საზღვრებიდან დიდძალი სურსათი და საქონელი, რომლის გატანა აკრძალულია. ამის შესწავლისა-

თვის საქართველოს სწრაფად მიღებულ იყოს შემდეგი ზომები.

1. მატარებლები, რომელნიც მიდიან საქართველოდან ბაქაში, უნდა იყოს დათვლიერებული სალო-ოლის სადგურზე და რომელნიც მიდიან ალექსანდროპოლ-ერევანისკენ სადგურ სანაინში.

2. მატარებლების და მგზავრების დათვლიერებას ხელმძღვანელობს საბაჟოს მოხელე სანაპირო დარაჯის თანდასწრებით და დახმარებით.

3. მგზავრების დათვლიერების დროს უნდა ხელმძღვანელობდეთ შემდეგით:

ა) თითოეულ პირს ნება აქვს წაიღოს: ნახევარი გირვანქა მკაქის, მერვედი ჩაი, ერთი საპონი, მეოთხედი თუაუნის, 50 ცალი პაპიროსი, ორი პაპიროსის ქალაღის წიგნაკი და სხვა სურსათი, რაც აუცილებელი საქართველოს ორ დღე და დამისთვის.

ბ) ნახევრებ ზომავზე მეტი სურსათი და საქონელი შეუძლიათ წაიღონ იმათ, ვისაც აქვს მოწმობა საქართველოს რესპუბლიკის საქონლის გამკველ-გამომკველ თავმჯდომარისაგან.

გ) მგზავრების ხაბაკის გარდა (მუხ. 713 წესდ. საბაჟო.) ყველაფერი ზომავზე მეტი სურსათი და საქონელი ერთმევათ და სდგება ერთი ოქმი (აქტი).

დ) აქტში უნდა იყვეს ნახევრები იმ პირთა სახელი და გვარი, ვისაც საქონელი ან სურსათი ჩამოართვეს და აგრეთვე რაოდენობა და თვისება ჩამოართმეულ საქონლისა და სურსათისა.

სახალხო გვარდიის არტილერიის შესვლა სოჭაში.

სახალხო გვარდიელები შავი ზღვის სანაპიროს მიმართულებით.

არა ოფიციალი განყოფილება

ჰვირა, 8 დეკემბერი.

სალამი
სახალხო
გვარდიას

გასულს კვირას დამოუკიდებელი არსებობის ნახევარი წლის თავი იღვსასწაულა საქართველომ.

მან მსოფლიოს გადაუშალა თავისი სახელმწიფოებრივი შემოქმედებითი ნიჭი და ხმა მალა განაცხადა, რომ სურს და კიდევ შეუძლია დამოუკიდებლად არსებობა. მისმა მთავრობამ საქართველოს საკანონმდებლო ტრიბუნლიდან მოაგონა ყველას ის, რაც მას გაუკეთებია ამ მოკლე ხნის განმავლობაში, რამაც კიდევ უფრო განამტკიცა ჩვენში რწმენა, რომ ქართველ ერს ბრწყინვალე მომავალი აქვს. თუ ამ მოკლე ხნის განმავლობაში საქართველოს მთავრობამ ბევრი რამ გააკეთა ეს არა მარტო მის შემოქმედებითი ნიჭს უნდა მიეწეროს, არამედ იმ შეგნებულ ძალასაც, რომელიც ცეცხლით და მახვილით იკავდა ჩვენს მთავრობას და ნებას არ აძლევდა ირგვლივ შემოსეულ მტრებს ჩეყლაბათ ჩვენი თავისუფლება და დაესამარებინათ რევოლიუციით მონაპოვარი...

ჩვენ სახელოვან სახალხო გვარდიაზე ვლაპარაკობთ... იმ სახალხო გვარდიაზე, რომელმაც წყევდილით მოკულ რუსეთშიაც კი გაითქვა სახელი. ს. ვოლსკიმ, რომელმაც იგემა რუსეთის სინამდვილე, ოქტომბრის რევოლიუციის შემდეგ დაჰყარებული, „კიევსკაია მისლის“ ფურცლებზე ამცნო რუსს მკითხველებს, თუ როგორ შეგნებით და სათნოებით აღსავსე ჩვენი სახალხო გვარდიელები შეუპოვარ სიმამაცით იკავენ რევოლიუციას და თავისუფლებას-

დიად! როცა საქართველოს თავისუფ-

ლებაზე ვლაპარაკობთ — მაშინ თვალწინ წამოგვიდგება ჩვენი სახალხო გვარდია.

არავინ გადამეტებულათ არ ჩამოგვართმევს რომ ვსთქვათ, რომ, თუ საქართველოს თავისუფლება დღემდის ხელიდან არ გასხლსტომია, თუ საქართველომ აიცილია ბოლშევიკური აფნტიურა და სამოქალაქო ომი, ეს უმთავრესად ჩვენი გვარდიის წყალობით არას, ეს მათი შეგნების ნაყოფია... გასულს წელს, როცა ამიერ კავკასიის ფრონტი მიატოვა გაბალშევიკებულმა ჯარისკაცებმა და არზრუმ - ტრაპეზუნით დაბრუნებულები ლამობდნენ აეოხრებინათ ჩვენი ქვეყანა, მაშინ ჩვენი შეგნებული მუშები იარაღით ხელში გამოვიდნენ მათ წინააღმდეგ და იხსნეს ქვეყანა საშინელ სისხლის ღვრისაგან... შინაურ მტრებთან ხომ მოუსვენრად იბრძვის ჩვენი გვარდია...

ჩვენ არ ვაგჩერდებით სადახლოს, სოხუმის, დუშეთის და რაჭა-ლეჩხუმ-სამეგრელოს მუამბოხეთაგან განთავისუფლების ისტორიაზე, აშას სხვა დროს უფრო დაწვრილებით შევებებით. ჩვენი გვარდიის ამ რაიონებში მოქმედების აღწერით ისტორიკოსები დაამშვენებენ საქართველოს ისტორიის ფურცლებს, რითაც იამაყებს ჩვენი მომავალი თაობა...

ეხლა კი სახალხო გვარდიის შედგენილიყოფიდან ერთი წლის შესრულების გამო — გულ-წრფელ სალაშს ვუძღვნით ჩვენს სახელოვანს გვარდიას და ვარწმუნებთ, რომ საქართველოს ნორჩი ჯარი, რომელიც ხალხის ღვიძლი შვილია და ახალს დემოკრატიულ საფუძველზე იწრთენება, მასთან ერთად იქნება, რომ სამარადისოდ განამტკიცონ ჩვენი თავისუფლება და დამოუკიდებლობა.

გ. ს. ჩხეიძე

საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარე

პარლამენტის საჯარო სხდომა

საქართველოს დამოუკიდებლობის კვირის
თვის აღსანიშნავად.

(სტენოგრაფიული ანგარიში)

1 დეკემბერი.

თავმჯდომარე. გთხოვთ, დაბრძანდეთ! კრება გახსნილი გახლავთ. (მოიხსნის ჰიშნი. დარბაზი ფეხზე ადგომით ისმენს).

ნიკოლოზ ჩხეიძის სიტყვა.

მოქალაქენო, ხალხის წარმომადგენენო!

ექვსი თვე მას შემდეგ, რაც საქართველოს დამოუკიდებლობა გამოცხადდა.

ექვსი თვეა, რაც არსებობს საქართველოს დამოუკიდებელი რესპუბლიკა. ხალხის ცხოვრებაში, სახელმწიფოებრივ ისტორიაში, რასაკვირველია, ეს ძალიან ცოტა დრო არის. მაგრამ იმ ხანაში, რომელშიაც ჩვენ ვცხოვრობთ, როცა ხდება ძირითადი ცვლილებები სოციალურ და პოლიტიკურ სფეროში, როდესაც ჩვენ შევიდით ახალ ხანაში, მაშინ ისეთ ნაბიჯს, რომელიც ჩვენ წარვდგით ამ ექვსი

თვის წინეთ, რასაკვირველია, უდიდესი მნიშვნელობა აქვს. დემოკრატიული რესპუბლიკა, დამოუკიდებლობა, ნეიტრალობა, და ხალხთა შორის სოლიდარობა—აი ის საფუძველი, რაზედაც დავამყარეთ ჩვენ ჩვენი შემოქმედებითი მუშაობა სახელმწიფოებრივ შენობაში. და ჩვენ ჩვენის ნებით ამ პრინციპს და გზას არ გადაუხვევთ.

მე, ჩემ და თავად ზედმეტად მიმჩნია განმარტება დაწვრილებით ჩვენი დამოუკიდებლობის მნიშვნელობისა.

მე მინდა მხოლოდ შემდეგზე მივაქციო თქვენი ყურადღება.

თქვენ ძალიან კარგად იცით, ხალხის წარმომადგენლნო, რომ მეფის რუსეთი მოსისხლე მტერი იყო, სხვათა შორის, ხალხის თვითგამორკვევისა. მიტომაც, როცა მეფის რუსეთი დაინგრა, სხვათა შორის, უპირველესად გაისხა ლოზუნგი ხალხთა გამარჯვებისა და ძველი რუსეთის ნანგრევებზე აღმოცენება იწყო სხვა სახელმწიფოებრივ ერთეულებმა. ეს სრულიად ბუნებრივი პროცესი იყო. და თუ ვინმე ფიქრობს, რომ ამ პროცესის შეჩერება შეიძლება და, თუ გინდ ფიქრობს, რომ შესძლებს უკულმა შეატრიალოს ეს პროცესი, ან ეს მიმდინარეობა და ხელოვნურ კალაპოტში მოამწყვდიოს—ჩემის აზრით, ის ძალიან სცდება.

საქართველომ თავისი დამოუკიდებლობა ყველაზე უგვიანეს გამოაცხადა, გამოაცხადა მაშინ, როდესაც რუსეთი ნანგრევად იქცა, და რევოლუცია—ანარქიად. მიუხედავად ამისა, არც ერთ აქტს დამოუკიდებლობისას რუსეთში არ გამოუწვევია ისეთი მწვავე ინტერესი, როგორც გამოიწვია აქტმა ჩვენი დამოუკიდებლობისა.

დამოუკიდებელ საქართველოს ომი გამოუცხადეს იმ ელემენტებმა, რომელზედაც დაბეჯინილი იყო თვითმპყრობელო-

ბა. რადგანც ისინი დაჯერებული იყვნენ, და არიან დღესაც, რომ საქართველო უკუნითი უკუნისამდე უნდა დარჩეს საუკეთესო სამაჟულად მეფის გვირგვინისა.

ისინი ვერ გაიგებენ, რომ საქართველო იყო განძი, და სამაჟული, რომელსაც ხალხმა ათასი წლის განმავლობაში შესწირა თივისი სისხლი და სიცოცხლე.

საქართველოს ბრძოლა გამოუცხადეს იმ ელემენტებმა, რომლებიც მუდამ აიასოფია და სტამბოლზე ოცნებობდნენ, და ისინი ვერ მიხვდნენ, და ვერ მიხვდებიან, რომ დამოუკიდებელი საქართველო, არასოდეს, არავითარ მონაწილეობას მილიტარიულ ავანტიურაში არ მიიღებს. ის დაიცავს თავის თავს და არ გამოეცილება სხვას.

ჩვენ დამოუკიდებელ საქართველოს ომი გამოუცხადა ბოლშევიზმმა, რადგანც საქართველო გადაიქცა ბჭედ რევოლუციისა, — და ბოლშევიზმი — კონტრ-რევოლუციისა.

არაიან ისეთი ელემენტებიც, რომელნიც, საქართველოს დამოუკიდებლობას, ასე ესთქვათ, „ობივტელურად“, ან სიხარბის თვალით უყურებენ. ხშირად მათი ხელობა არის, მძრომილობა კინკლაობა, და მოღალატეობა. ისინი მაინც არ წარმოადგენენ დიდ საფრფხეს, თუმცა მათზე თვალა მარჯვედ უნდა გვქონდეს. მათ პოლიტიკას უნდა დაუპირდაპიროთ ჩვენი მტკიცე და გულ ახილი პოლიტიკა ხალხის სოლიდარობისა, და თუ ჩვენ ამ გზას მტკიცედ დავადგებით, იმედი უნდა ვიქონიოთ, რომ ესეთი ელემენტებიც გონს მოვლენ.

არის კიდევ ერთი ჯურის ხალხი, რომელიც უარყოფით არ ეპყრობა ჩვენს დამოუკიდებლობას, მაგრამ ისინი მუდამ თავს დაგვიტირიან და მოსთქვა მენ, რომ ჩვენ ვართ სუსტი და ასეთი პირობებში და-

მოუკიდებლობა დაგვლუპავს ეკონომიურად და ფინანსიურად. მე ვფიქრობ, რომ უდიდესი ნაწილი ამ ჯურის ხალხისა არის ეშმაკის მოციქული. და მათდამი ჩვენ ფრთხილად უნდა ვიყენეთ მხოლოდ თუ მათ შორას არაიან გულწრფელნი, ჩვენ ვეტყვიით მათ: „თუ ჩვენ სუსტნი ვართ, მოდით, და თქვენის საქმიანობით და ცოდნით დაგვეხმარებით, და გაგვამარტო“!..

ხალხის წარმოადგენელნი!

ჩვენ მეგობრებიც ბევრი გვყავს, კეთილმოსურნენი და ამათზე მინდა კიდევ ორი-ოღე სიტყვა გითხრათ თქვენ.

თქვენ კარგათ იცით, ხალხის წარმომადგენელნი, რომ მას შემდეგ, რაც რუსეთის დემოკრატია სამოქმედო ასპარეზზე გამოვიდა, ჩვენი დემოკრატია ხელი-ხელ ჩაკიდებულ ეწეოდა. საერთო მუშაობას რუსეთის დემოკრატისთან. ანარქიამ და კონტრ-რევოლუციამ ეს ნამდვილი რუსეთის დემოკრატია შეკრა და შებოქა იმ ხანაში და შესწყვიტა საერთო დემოკრატიული მუშაობა. ზოგიერთი ფიქრობს, რომ ეს იყო შედეგი ჩვენი დამოუკიდებლობის გამოცხადებისა. ვინც ასე ფიქრობს მე მგონი ის ვერ არჩევს შედეგს მიზეზისაგან და მიზეზს შედეგისაგან.

ჩვენ დარწმუნებულნი ვართ, რომ ნამდვილი დემოკრატია ჩვენ დამოუკიდებლობას თანაგრძნობით უყურებს და კარგად იცის, რომ ჩვენი დამოუკიდებლობა გახდა აუცილებელი პირობა ჩვენი თვით გამორკვევისა.

ეს დემოკრატია დარწმუნებულია, რომ თუ ეს თვითგამორკვევა ნორმალურ პირობებში მოხდება, ეს შექმნის ნიადაგს რომ კვლავ აღდგეს საერთო დემოკრატიული ფრონტი.

ჩვენ მხოლოდ მივხრათავთ დღეს ამ დემოკრატის ერთის დავალებით; ჩვენ ვეტყვიით მას, რომ საქართველოზე დღეს

ბევრს ტყუილს და ცილისწამებას ავრცელებენ. და ჩვენ მოგმართავთ თქვენ: თქვენ უნდა ხმა აღიმართლოთ, ასეთ უსამართლობის წინაშე, და დაჰგმოთ ასეთი საქციელი კაცობრიობის წინაშე.

ეს მით უმეტეს საჭიროა, რომ ჩვენ ძალიან ნაკლებად გვიცნობს ის, ვის ხელშია არის დღეს ქვეყნის ბედ-იღბალი. მართლაც, ჩვენ სხვა სახელმწიფოები თანაგრძნობით გვიყურებენ, და ამის საბუთი ისიც არის, რომ აი აქ ბრძანდებიან წარმომადგენლები სხვა სახელმწიფოებისა. (საბჭო ოვაციით ხვდება ფონ-კრესს და საერთოდ უცხოელების წარმომადგენლებს).

ჩვენ ახლო ხანში შემთხვევა გვქონდა შევხვედროდით და დაგვემტკიცებინა ერთი უკულტურეს ევროპის ხალხისთვის, რომ ჩვენ ვიცით ფასი თავისუფლებისა, ვიცით ფასი კანონიერებისა, ვიცით ფასი დისციპლინისა და გვაქვს უნარი სახელმწიფოებრივ შემოქმედებისა. (სპ. კედია: მართალია!)

ესლა ჩვენ შემთხვევა გვეძლევა შევხედეთ პირისპირ სხვა განათლებულ ხალხის წარმომადგენლებსაც. და ჩვენ ამ შეხვედრისა, თამაზად შეგვიძლიან ვთქვათ, არც გვრცხვენთან და არც გვეშინიან (ხანგრძლივი ტაში):

არ გვრცხვენთან მისთვის, რომ ჩვენ ხელთ გვაქვს დღეს უდიდესი სახელმწიფოებრივი გარანტიები, რომლის აკვნად იყო საფრანგეთი, ინგლისი და ამერიკის დიდი დემოკრატია.

არ გვრცხვენთან მისთვის, რომ ჩვენ შეძლების და გვარად ცხოვრებაში ვატარებთ სოციალურ რეფორმებს ხალხის სასარგებლოდ.

მართალია ჩვენ ღარიბნი ვართ ნივთიერად, მაგრამ არ ვართ ღარიბნი სული-

ერად (ხანგრძლივი ტაში) და ძალიან მდიდარნი ვართ ჩვენი ქვეყნის ბუნებით. და ვინც აქ მოვა იმ მიზნით, რომ ეს სიმდიდრე გამოიყენოს თავის გამოცდილებით, კოდნით და უნარით, გვასარგებლოს ჩვენ და თვითონაც ისარგებლოს—ჩვენ მათ ვეტყვი— „კეთილ იყოს თქვენი აქ მოსვლა!“

მხოლოდ ვინც მოინდომებს იმას, რომ ჩვენ გავვალატაკოს და ხელი აგვადებინოს ჩვენ განძზე, ჩვენამათ ვეტყვი: ხელი შორს!“ (ტაში).

არც გვეშინიან ჩვენ, რადგანაც საფრანგეთ-ინგლისმა, ამერიკამ და სხვა განათლებულ სახელმწიფოებმა უკვე აღიარეს პრინციპი ერთა თვითგამორკვევისა და ჩვენ იმედი გვაქვს, რომ ეს განათლებული ხალხი—არც გადაუხვევს ამ პრინციპს და ვერც გადაუხვევს.

ჩვენ არ გვეშინიან, რადგანაც დარწმუნებულნი ვართ, რომ ჩვენ დამოუკიდებელ საქართველოს საშუალება მიეცემა წარდგეს საერთო სამშვიდობო კონგრესზე და მთელ კაცობრიობას აუწყოს თავისი ავი და კარგი.

და მე ვფიქრობ, რომ ჩვენ არ გვეშინიან, რადგანაც დასავლეთ ევროპის დემოკრატია დაიძვრება ადგილიდან და გასწევს იმ ადგილისაკენ, სადაც არ იქნება არც ერთა შუღლი და არც კლასობრივი ბრძოლა. ჩვენ ამ დემოკრატიას გავყევებით ფეხდაფეხ და ერთ ნაბიჯითაც არ ჩამოვეცლებით. მაშ გაუმარჯოს დამოუკიდებელ საქართველოს (მქუხარე ტაში). გაუმარჯოს ერთა სოლიდარობას (ხანგრძლივი ტაში).

თავმჯდომარე. სიტყვა ეკუთვნის მთავრობის თავმჯდომარეს (კრება ფეხზე სდგება და ეგებება მხურვალე და ხანგრძლივი ტაშით).

მთავრობის თავმჯდომარის 6. შორდანიას სიტყვა.

მოქალაქენო ამ 100 წლის წინად საქართველომ ხელი აიღო თავის დამოუკიდებლობაზე. ამ ექვსი თვის წინად იმავე საქართველომ გამოაცხადა თავისი დამოუკიდებლობა (ვლასა მგელაძე—გაუმარჯოს ამ დამოუკიდებლობას).

ასეთი ორი ერთი-მეორეს მოპირდაპირე, ერთი მეორის მოწინასღმდეგე აქტი არის დროს აქტი ჩვენ ცხოვრების ძირითადი პრობლემისა. ამ ორი აქტის შორის არის ერთი დიდი რამე საერთო,—ის, რომ ორივე აქტი იყო გამოწვეული ერთი და იგივე მიზეზით და ამ ორ აქტმა მიადწია ერთი და იგივე შედეგს. ამ ორ აქტის საერთო მიზეზი იყო ის, რომ ჩვენ საქართველოს ხალხს თავი დაეხსნა აზიურ ბარბაროსებსაგან და შედეგი ორივე აქტისა იყო ის, რომ საქართველო ამ ორი აქტმა იხსნა იმ აზიურ ბარბაროსებისაგან და შეოქმევისაგან. აქედან თქვენ ხედავთ რომ აქტი 26 მაისისა არ ყოვილა აქტი შემთხვევითი, აქტი უცაბედითი, აქტი მოგონილი რომელიმე პირას, ჯგუფის, ან პარტიის მიერ. არა, ბატონებო, ეს აქტი იყო ისტორიულ აუცილებლობისა და ხალხის გულიდან ამოხეთქილი. ამ აქტით საქართველო გადაურჩა განადგურებას, ამ აქტის საშუალებით საქართველოში არ შემოსულა შეიარაღებული ძალა ჩვენ საქტოდ. ამ აქტით შემოვიდა მართლა ჩვენში შეიარაღებული ძალა, მაგრამ შემოვიდა ჩვენდა საშველად, და იმედი გვაქვს და ვართ დარწმუნებული, რომ თუ კიდევ შემოვიდა შეიარაღებული ძალა ჩვენში, ძალა ევროპიული, ეს ევროპიული შეიარაღებული ძალა იქნება ჩვენ სამოყვროდ და სამეგობროდ. ეს იმიტომ, რომ მთელი ჩვენი სულის კვეთება და ლტოლილება

დაწყებული 11 საუკუნიდან იყო ის რომ, რამენაირად მოეშორებულყავით აზიურ კულტურას და შევსულიყავით ევროპიულ კულტურაში და ამიტომ ჩვენ არ ვეჭვონია და არც გვექნება ძტრული განწყობილება ევროპასთან და არც ევროპას ექნება ჩვენთან: თუ კი გერმანიის ძველი რეიჟის ჯარები ჩვენ მოგვეყარენ სათუთად და ოდნავად არ შელახეს ჩვენი ერის სუვერენობა, მით უფრო ჩვენ მოველით ასეთ მოპყრობას ახალ გერმანიისაგან, რომლის წარმომადგენელნი დღეს მოდიან ჩვენკენ და რომლებმაც უკვე გუშინ ფეხი დაადგეს ჩვენ ტერიტორიაზე ასე რომ ჩვენ არ გვემართებს ცრემლთა ფრქვევა და არც უიმედობა მხოლოდ ერთი პირობით:

ჩვენ უნდა ვიდგეთ მაგრად ჩვენს ისტორიულ გზაზე და უნდა ვსთქვათ გადაჭრით და ხმა მალლა, რომ არ გვიინდა არც ქაოსი და არც პარბაროსობა, საიდანაც უნდა მოდიოდეს ის, მოდიოდეს იგი სამხრეთიდან თუ ჩრთილოეთიდან (ტაში). ჩვენ დღეს შეგვიძლიან შევიდეთ ევროპიულ ხალხთა ოჯახში პირდაპირ სრულიად უშუაშველოდ. დღეს ჩვენ უკვე ამ გზაზე ვართ და ჩვენ ჩვენის ნებით არ გადაუხვევთ (ტაში).

მაგრამ გვეტყვიან ეს თქვენი მშვენიერი სურვილია და სურვილებით არავინ შესულა სამოთხეში.

დახს ეს ჩვენი სურვილია, მაგრამ არა სურვილი უნიადაგო, არა ისეთი, რომელსაც არა ჰქონდეს თავისი საპატიო საბუთები. თუ ვინმე იფიქრებს, რომ ამ ჩვენი სურვილით ასეთი მსუბუქის ბარგით ვაპირებთ ხალხთა შორის თანასწორობის მოპოებას,—ის უეჭველად შემცდარია.

არა, ჩვენ შეგვიძლიან თვით უსასტიკესი არეოპაგის წინაშეც წარვსდგეთ იმ

საბუთებით, რომელიც ჩვენ გვაქვს. ამ საბუთად ჩვენ გვაქვს წ თვის ისტორია.

მოხდა ერთი დიდი ფაქტი. ის ფაქტი, რომელსაც ვერ უარზყოფს ვერავინ.

ეს ფაქტი გახლავთ ის, რომ რუსეთის დიდი რევოლიუტია თებერვლისა მთელ რუსეთის უზარმაზარ სივრცეზე მხოლოდ აქ საქართველოში განმტკიცდა, აქ შეიხა სისხლი და ხორცი.

თებერვლის მოპოვებულმა თავისუფლებამ აფორიაქა მთელი რუსეთი, აფორიაქა ყველა ხალხი. იქ გამოიწვია განაწილება იმ გვარად, რომ ერთის მხრივ აამუშავა ანარქია და მეორე მხრივ აამუშავა რეაქტია.

მარტო აქ, საქართველოში ამ თავისუფლებამ იპოვა თავისი ღირსეული პატრონი და გონიერი მოყვარე. მან ვერ გააქანა ჩვენი ხალხი ვერც ანარქიისა და ვერც რეაქციისკენ.

დემოკრატია მხოლოდ აქ იშვა და დაეპატრონა ქვეყანას.

ერთი წლის რევოლიუტისა ქართველობა აქ გამოსჭედა ხალხი თავისთავის პატრონი და თავისთავის მმართველი.

აქ მხოლოდ, აქ აღმოჩნდა დემოკრატია ისეთი ძლიერი, რომ არ გადასცა და თვის ისტორიულ გზას და არ აპყვა არც ერთ იმ გზებს, რომელნიც გამოჩნდნენ შემდეგ თვეებში, და რომელიც გამოიწვევს რუსეთის აფორიაქება. თავისუფლება მხოლოდ ჩვენში არ აღმოჩნდა მტერა წესიერებისა. წესიერებამ მხოლოდ ჩვენში პპოვა ფესვები თავისუფლებისა. მოსპვით ეს თავისუფლება და გაჩაღდება დიდი არევე-დარევა, მოსპვით წესრიგი და მოასპობა თავისუფლება. და საქართველოშიაც ამ ორ ელემენტების შედუღება თავისუფლების და მოქალაქობრივი წესრიგის, ამ ორი ელემენტის შედუღება ქმნის ჩვენს ხალხისგან პოლიტიკურ დე-

მოკრატის. და აი სწორედ ამ საბუთით ჩვენ ვამბობთ, რომ ჩვენ ვართ უკვე ხალხი ევროპიული და დემოკრატიული. (ტა-ში).

აქედან თქვენ ხედავთ და ეს უნდა დაინახოს ჩვენმა მტერმა და მოყვარემაც, რომ ჩვენ არა მარტო გვინდა ვიყვნეთ დამოუკიდებელნი, არამედ ჩვენ შეგვიძლიან ვიყვნეთ დამოუკიდებელნი (ტაში).

ამ ექვსი თვის განმავლობაში ჩვენ მივმართეთ ყოველივე ზომებს, რომ ამ ჩვენ დამოუკიდებლობას მისცემოდა შესაფერი იურიდიული და კონსტიტუციური ნორმები.

ჩვენი პარლამენტი, ჩვენი მთავრობა, ჩვენი უწყებანი ამ საქმიან მუშაობაში არიან. თქვენ იცით, რომ წ თვის წინად ჩვენ დავიწყეთ ჩვენი სახელმწიფოს შენება თითქმის ცარავლ ადგილიდან.

წინად იყო ბრძოლა თავისუფლებისათვის, ბრძოლა რევოლიუტისათვის. არ იყო დრო, რომ ჩვენ აქ გვემუშავნა აღმშენებლობის საქმეზე.

ამ უკანასკნელ ექვსი თვის განმავლობაში ჩვენ შევუდგეთ მოპოვებულ თავისუფლების კონსტიტუციურ კალაპოტში ჩამოყალიბებას. ჩვენ ამ წ თვის განმავლობაში მოვაწყეთ აპარატი აღმინისტრატული, შემოვიღეთ ერობა, მოვახდინეთ აგარარული რეფორმა და რაც უფრო საყურადღებოა, ჩვენ განსაკუთრებული ყურადღება მივაქციეთ იმას, რომ ჩვენს ნორჩ სახელმწიფოს ჰქონოდა საკმარისი ქონება, რომ შეეძლოს ფართე სახელმწიფოებრივი მეურნეობა დაიწყოს. და უნდა ვსთქვა, ამ მხრივ ჩვენი პატარა რესპუბლიკა შეადგენს დიდ გამოწაკლისს. არა მგონია, რომ რომელიმე არამც თუ პატარა, არამედ დიდ რესპუბლიკას ჰქონდეს იმდენი უძრავი ქონება, რამდენიც დღეს ჩვენს რესპუბლიკას აქვს, ჩვენ მო-

== 12 ღეკემბერი ==

სახალსო გვარდიის დღეა

სახალსო გვარდიის მთავარი ხელმძღვანელები

ვ. ჯულავი.

გენ.-მ. კონიაშვილი.

ვაწყეთ ამ ექვსი თვის განმავლობაში ჯარი, საბაულები შევიმუშავეთ ახალი გადასახადების სისტემა, საუკეთესო მიმოსვლა, გავამრავლეთ ფოსტა-ტელეგრაფითი თქმის ორჯელ და მრავალ მაზრებსა და სოფელში გავიყვანეთ ტელეფონები. გარდა ამისა ჩვენ მივაქციეთ განსაკუთრებული ყურადღება იმას, რომ ხალხი დაგვეკავშირებინა სწავლა-განათლებასთან, მის სამშობლო ენიუ გავამრავლეთ სახალხო სკოლები იქ, სადაც არ იყო. შევქმენით პირველი სახელმწიფო უნივერსიტეტი. ერთი სიტყვით, ჩვენ მივიღეთ ყოველნაირი ზოგები, რომ ჩვენი სახელმწიფო მართლა დასგავსებოდა სახელმწიფოს

და არავის არ ეთქვა ჩვენთვის თქვენ ერთადგილას იდექითო.

ჩვენ მივაქციეთ განსაკუთრებული ყურადღება სამართლის შექმნას გასაგებ ენაზე, მოვახდინეთ სასამართლოს სრული რეორგანიზაცია.

აი მოკლედ ის, რასაც ვაკეთებდით ამ თვის განმავლობაში, რის შესახებაც უკანასკნელი სიტყვა ეკუთვნის დამფუძნებელკრებას, — რომელიც იქნება საქართველოში ამ ახლო ხანში მოწვეული.

მე მინდა თქვენი ყურადღება მივაქციო აგრეთვე ერთ გარემოებას. ჩვენ აქ მოგვიხდა მუშაობა არა მარტო საქართველოს მაგიერ, არა მარტო საქართველო-

სათვის, არამედ ჩვენ თვით რუსეთის მაგიერ მოგვიხდა მუშაობა.

ჩვენი მტრები ავრცელებენ ხმებს, ეს იბეჭდება არა აქ, არამედ იქ სადაც მაინცა და მაინც ჩვენს ოჯახებზე არა იციან რა, რომ ჩვენ აღმართეთ ერთნაირი დენა რუსების, განსაკუთრებით რუსების ოფიცრების წინააღმდეგ. ეს საბუთი არის მთავარი საბუთი ჩვენი მტრების ხელში. ჩვენ შეგვიძლიან ვთქვათ, რომ ჩვენ საქართველოდან დიდად ღირსეულად გავაცილეთ რუსეთი და მისი აქ მყოფი წარმომადგენლები.

აქ გვაქვს ციფრები, რომლის წინაშეც უნდა დადუმდნენ ყველა ორგულნი და კილის მწამებელნი.

26 მაისიდან 20 ნოემბრამდის ჩვენ დაეხარჯეთ რუსეთის მაგიერად შემდეგი თანხები: ჩვენ მოვხდინეთ ფრონტის და ფრონტთან დაკავშირებული დაწესებულებების ლიკვიდაცია. ტფილისის ხაზინიდან ამისთვის გავიღეთ 21 მილიონი 22 ათასი მანეთი, სველე ხაზინიდან 9 მილიონი 791 ათასი, სენაკის ხაზინიდან გავიდა 1 მილიონი, ფოთის ხაზინიდან გავიდა 736 ათასი მ. ფოსტა-ტელეგრაფის ოლქიდან 512 ათასი მანეთი. გარდა ამისა მიმდინარე ანგარიშებიდან გავიდა 1 მილიონი 436 ათასი მანეთი, რკინის გზიდან გავიდა 1 მილიონი 20 ათასი მან. სულ ამნაირად ჩვენ ამ ფრონტის და ფრონტთან დაკავშირებულ სხვა და სხვა დაწესებულებების ლიკვიდაციას მოვახმართ 26 მაისიდან 20 ნოემბრამდის 35 მილიონი 516 ათასი მანეთი. ამის გარდა, ჩვენ მივეციტ ოჯახებს, სახხედრო 1 მილიონი 32 ათასი. ჩვენ მივეციტ ძველი მთავრობის პენსიონერებს 1 მილიონი 323 ათასი მანეთი.

ახლა ჩვენ გადავდივართ მეორე საქმეზე და უნდა ვთქვათ, რომ რაც ჩვენ აქ

ვქენით არც ერთ კუთხეს რუსეთისას არ უქნია ასე.

თქვენ კარგად იცით აუარებელი ფული იყო დაგროვილი შემნახველ კასებში და ბანკებში. უნდა ვსთქვათ, რომ ეს სუყველა წაღებული იყო პეტროგრადში; იქ დაიხარჯა ომის საჭიროებისათვის.

აგრეთვე ბანკებში შენახული ფული იყო წაღებული მოიჯარადრეთათვის სახელმწიფოს წარმომადგენლებისაგან.

ეს ფულიც დაიხარჯა. და აი ჩვენ ამ მდგომარეობიდან გამოვიყვანეთ ეს შემნახველი კასები, ეს ბანკები. ჩვენ ვიკისრეთ და მივეციტ ამ შემნახველ კასებს 10 მილიონი მან. კერძო ბანკებს — 28 მილიონი აგრედვე ჩვენ მივეციტ სახელდახელო ანგარიშების გასასწორებლად ბანკს და სახელმწიფო ხაზინას 23 მილიონი. ერთი სიტყვით რუსეთის მაგიერ დაეხარჯეთ 6 თვეში 98 მილიონი 244 ათასი მან.

აი ბატონებო, ამის შემდეგ ჩვენ გვეუბნებიან, რომ ჩვენ აქ ვინმე გავდევნეთ ვისმეს უდიერად მოვექცეთ და აქედან ჩვენი დამოუკიდებლობა ვიხარეთ სხვის სამტროდ.

აი ბატონებო, ეს ციფრები აშკარად ღალადებენ იმას, რომ ჩვენ თვითონ ღარიბმა ერმა და ასე ვსთქვათ მკლე ხაზინამ მიუხედავად თვის სიღარიბისა 98 მილიონი მანეთი გადავდეთ სხვის საჭიროებისათვის.

და თუ მაინც ჩვენ კილს გვწამებენ და თუ მაინც სწერენ და ამბობენ, რომ ჩვენ აქედან ვერეკებით, გავრეკეთ ძალით ვინმეო, — ამის მიზეზი სულ სხვაა. ეს გამომდინარეობს მტრობით ჩვენი დამოუკიდებლობისადმი მათ ალაპარაკებთ შოკინისტური და რეაქციონური სულისკვეთება მაგრამ აქ ვიტყვი: ხელი შორს, აქ კი ნურას უკაცრავად! (ტაში). მხო-

ო. გვედევანიშვილი.

ბათუმის პარტიზანულ
რახვის ოფროსი,
გენერალ-მაიორი

ლოდ აქ ჩვენ საქართველოში შევძელით შეგვექმნა ერთნაირი პოლიტიკური თანასწორობა, თავისუფალი და წესიერი მართვა გამგეობა, მხოლოდ დაუძინებელ ერს თავისუფლებისა და დამოუკიდებლობისა შეუძლიან გვითხრას აიღეთ ხელი და გადაეშვით შორს, იქ გამოუცნობ ქაოსში და იქ რაღაც რეაქციის მხარეში. ჩვენ ამას არ ვიზამთ და ჩვენ ამას ვერც ვიზამთ.

ჩვენ გვსურს უეჭველად ჩვენებური წესწყობილება იყოს, როგორც რუსეთში, ისე მოსახლდრე მეზობელ ერებში. ჩვენ მოხარული ვიქნებით რუსეთის, ნამდვილ რუსეთის აღდგენისა. ჩვენ მოხარული ვიქნებით, რომ ჩვენ ირგვლივ მყოფი მოქმე რესპუბლიკები და ერები იყვნენ უკეთ პირობებში და შექმნან ისეთი წესწყობილება, რომელიც არის აქ ჩვენში. მერე ეს განა მოითხოვს ჩვენგან, რომ ჩვენი დამოუკლებლობა მოვკლათ? არა! დემოკრატიული წესწყობილება არსად არ მოითხოვს, რომ მეორე სახელმწიფოს დემოკრატია დაჩაგროს, ვინც ასე ფიქრობს ის არ არის დემოკრატი. იმას არაფერი არა აქვს საერთო დემოკრატისთან. ის, უეჭველია სხვა მიზეზებით სხვა სურვილებით არის გატაცებული. უნდა ვთქვათ, რომ ჩვენ ამ სურვილების წინა-

აღმდეგ მივიღებთ ყოველნაირ საშუალებას, რომ ეს სურვილები დარჩნენ მათში მხოლოდ და მხოლოდ სურვილებად, ჩვენ დემოკრატიულ სახელმწიფოებთან ყოველთვის გვექნება მკიდრო ეკონომიური და პოლიტიკური კავშირი, მხოლოდ მათგან ჩვენ მოვითხოვთ ერთ პირობას: როგორც ჩვენ ვცნობთ, მათ სახელმწიფოდ, ისე მათ სახელმწიფო ჩვენი უნდა იცნონ სახელმწიფოდ და უნდა გამართონ მოლაპარაკება ჩვენთან და ჩვენ მათთან, როგორც თა-სწორთან.

რაც ჩვენ გვსურს ჩვენთვის, ის გვსურს სხვებისთვის.

აი ამ მოკლე მცნებით არის გამსჭვალული ჩვენი საგარეო პოლიტიკა. ვერავის შეუძლიან და ვერც დაგვწამებს რომ ჩვენი დამოუკიდებელი რესპუბლიკა ამოძრავდა რომელიმე დამოუკიდებელ რესპუბლიკის და ან რომელიმე ერის წინააღმდეგ.

მხოლოდ ნება მიბოძეთ გითხრათ, რომ ჩვენი ბედი არის ჩვენს ხელში. საქართველოს რესპუბლიკა იარსებებს, თუ ჩვენ შიგნით და გარეთ ამ ნიადაგზე მტკიცედ ვიქნებით.

გისურვებთ თქვენ და ჩვენ შეგვიძლიან უსურვოთ ჩვენს შთაომომავლობას რომ 26 მაისის აქტი გადაიქცეს მუდმივ დღესასწაულად.

ეს აქტი არის აქტი გამარჯვებისა საქართველოს დემოკრატიისა და მისი თავისუფლებისა! (მქუხარე ტაში).

თავმჯდომარე. ამით ვათავებთ, დღეს ჩვენს დღესასწაულს და კრებას ვხუროვ. (ტაში ოვაციები).

სახალსო გპარლიელს.

როდესაც მტრებს ჩვენს მხარეზე ყოველ მხრიდან მოზღვავებულთ,
წუთიერი გამარჯვებით თავბრუ დასხმულთ, დაბრმავებულთ,
სურდათ ჩვენი აოხრება, სურდათ ჩვენი მთლად აკლება.
სურდათ ფეხით გაეჯიჯგნათ ხალხის ნება და უფლება:
როცა დროშა გამარჯვების ეცემოდა, იხრებოდა,
როდესაც შინ უგნურთ ხელით ძმათა სისხლი იღვრებოდა,
როს არყოფნას გვიქადოდა უღომობელი ბედის წერა. —
—მაშინ აღსდგა ჩაგრულთ მხარე, მაშინ აღსდგა ტანჯულთ კერა;
ბრძოლის ცეცხლში გამოძწვარნი თვისი გმირნი სწრაფლ დარაზმა,
ხელში მისცა ძლევის დროშა, ხსნის იმედით მოუკაზმა,
და წარგზავნა ბრძოლის ველათ... და, ჰა, აღსდგენ ლომგულები,
დაჰკრეს ბუკი და ნალარა, მოიძარჯვეს თოფი, ხმლები,
უწყეს მუსგრა მუხანათ მტრებს გააფთრებით, თავანწირვით,
მთლად ქვეყანა გააკვირეს აურაცხელ მსხვერპლთ შეწირვით.
და დღეს თუ აქ არ ირყევა ახალ ყოფნის საძირკვლები,
დე, იცადეთ! მას ამაგრებს გმირთა სისხლი, გმირთა ძვლები!
და დღესაც ხომ მხნეთ იცავენ უზენაეს ხალხის ნებას,
გწამდეთ არვის შეარჩენენ მის შებილწვა, შევინებას.
თუმცა დღემდე ბრძოლის ველზე გმირნი იყვნენ მარტო, ობლად,
თუმც არავინ არა ჰყავდათ ჭირში მხარის შემამკობლად
მაგრამ დღეს ხომ ირახმება, საქართველოს ნორჲი ჯარი,
ისინიც მას ხელ, უწვდიან!... მაშ, ხელი ხელს, და მხარს მხარა!

ი. სიხარულიძე.

სალამი.

სალამი ტურფა სამშობლოს,
სალამი ერთგულ მხედრებსა;
სალამი ბედკრულ და მაშვრალს,
ჩვენი ერთობის მცველებსა...
სალამი ცოდნა, შეგნებას,
სალამი ჩვენსა კავშირსა;
სალამი ტრფობის ეპლემას,
დროშას, სიამით გაშლილსა...
სალამი ჯარს და გვარდიას,
წინსვლის სურვილით ანთებულს;
სალამი ერის განთიადს,
სამშობლოს გაჩირადნებულს.
სალამი მშობლურ ტყე-ველს,
სალამი დროს სასახელოს;
სალამი კეთილის მთესველს,
სალამი ჩვენს საქართველოს!

დ. მეჩინგაურე.

კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობა ჯარში.

(დასასრული)

თუკი მაღალკულტუროსან ქვეყნების ჯარში
ცლილობენ გონებრივ განვითარებისთვის და პატ-
რიოტული გრძობის აღზრდისთვის, მით უმეტეს
ეს საქირა იმ სახელმწიფოებში, სადაც საუკუ-
ნოებით ჰყავდათ ხალხი სიბნელეში დაკავებული.
ამასთან უნდა გვახსოვდეს, რომ ჯარის სახეებით
გარკვეული დანიშნულება აქვს და ეხლანდელი
სამსახურის ვადის მიხედვით არ შეიძლება შორს
გავეყუთ იმ იდეას, რომ ჯარი გადავაქციოთ წე-
რა-კითხვის სახალხო სკოლად ან სხვაგვარ სა-
სწავლებლად. განმანათლებელ-აღმზრდელობით
მუშაობას არ შეიძლება ვუწილადოთ ის დრო,
რომელიც დანიშნულია ჯარის მწყობისა და სა-
ომარი მომზადებისათვის, ჯარის სამწყობ-
რო მეცადინეობის ინტენსიური წარმოებით
შეიძლება გადაანარჩუნო ყოველდღე ზედმეტი საა-

თი კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობისათვის. ყოველთვის უნდა გვახსოვდეს, რომ სამხედრო სამსახური თუმცა კი არის სამოქალაქო მოვალეობა სამშობლოს წინაშე, მაგრამ ის მაინც ბევრად არის ანუ აუცილებელი მსხვერპლი სამშობლოს კეთილდღეობისათვის, მასთან მსხვერპლი მეტად საგრძნობელი პირადი თუ ოჯახური ინტერესებისათვის თვითვე მოქალაქისა, რომელსაც იწვევენ სამხედრო სამსახურში და ამით აცილებენ თავის საქმეს.

სახელმწიფოც დიდ მატერიალურ ზარალს განიცდის ამას გამო, რადგან ჯარში გაწვეულები აღარ ჰქმნიან რაიმე ღირებულებას და თანაც სახელმწიფო ხაზინა დიდ ხარჯს იღებს ჯარის შენახვისათვის, მაგრამ ეს მსხვერპლი აუცილებელია მთელი ერის მაღალი სიკეთისთვის: დამოუკიდებლობის უზრუნველსაყოფად და ხალხის თავისუფლების დასაცავად. სკოლების შენახვა ჯდება გაცილებით ნაკლები ვიდრე ჯარისა, და ამისათვის უკანასკნელი უნდა ეწეოდეს სკოლების მაგურობის ხალხისთვის სხვათა შორის რამდენადაც ეს არ შეუძლიან ხელს სამსახურის მთავარ დანიშნულებას— იყვეს ბურჯად დამოუკიდებლობისა და ხალხის თავისუფლებისა.

თუ კი ეს შთაგანებული აქვს უბრალო ჯარისკაცს, თუ კი ამ ოცნებით არის გაყენებული ოფიცრობა, რაც უნდა ძელი იყვეს სამხედრო სამსახურის მოვალეობათა აღსრულება ამ მოკლე სამსახურის ვადაში, ყოველთვის მოხერხდება დროის შოვნა კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობისათვის, რაც აუცილებელია ყველა მოქალაქისათვის და უწინარეს ყოვლისა თვით ჯარის კაცისათვის.

კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობა ჯარში, თუ სახეში მივიღებთ უბრალო მისის კულტურულს დონეს, არ შეიძლება განვსაზღვროთ მარტოაღენ. ზემო-მოყვანილ სამხედრო და საერთო განმანათლებელი ცოდნის შეთვისებით. ამასთანავე შეიძლება ჯარის კაცს გაუზიაროთ კულტურის სხვა სიკეთენიც. ჯარიში მან უნდა შეისწავლოს სპორტის წესები და სანიტარული მოთხოვნებიც. მისი აღზრდა უნდა იყოს მიმართული ფიზიკური ძალის გამაგრებისა და განვითარებისაკენ, რასაც მივალწვეთ გონიერ გინასტიკური ვარჯიშებით და სხვა და სხვანაირი სპორტით, ადგილობრივი გარემოებათა და ზნე ჩვეულებათა მიხედვით. მასში უნდა განვიტარდეს ესთეტიკური გრძნობა, რაც დამახასია-

თებელია ყველა კულტურული ხალხისა. მუსიკა სიმღერა, მხატვრული ნაწარმოებები, წარმოღვენები, კინემატოგრაფი, რომლებიც აჩვენებ მაღალ სულიერ სიამოვნებას და აკეთილშობილებენ უბრალო ხალხს.

დაბოლოს ჯარს, როგორც სკოლას, სხვათა შორის, შეუძლია მისცეს ჯარისკაცს ბევრი სასარგებლო სამეურნეო ხასიათის ცოდნა, რომელიც ხელს შეუწყობს ჯარის კაცის ნივთიერ კეთილდღეობას სამხედრო სამსახურის გათავების შემდეგ. ვინაიდან სახელმწიფოს შემოსავლის შესამდნს ნთქავს ჯარი, მას აქვს საკუთარი მეურნეობა, რომელიც იქნება დაყენებული სამაგალითოდ და ამისათვის ჯარისკაცს ბევრი რამე ექნება ჭკუის სასწავლო ჯარში. მისი სახელოსნოებში, ქარხნებში, არსენალებში, წისქვილებში, საწყობებში, ბაღებში, სათიბებში, და სხვაგან. სამხედრო სამსახურის მოვალეები იქნებიან სხვა და სხვა მოვალეობის ამსრულებელნი და ბევრი გაცნობიან გაუმჯობესებული საშეალებებით სოფლის მეურნეობის წარმოებას და სახელოსნოებში მუშაობას, ვინემ ეს არის დღეს სოფლად, საერთო სამხედრო ბევრის დროს, როცა ჯარში იმსახურებენ აგრანოებში, ტუნჩიკებში, ინეირებში. ყველა სპეციალობის კვალიფიკური მუშები და სხვები, ჯარის განკარგულებაში იქნება მაშინ მშვენიერი ხელმძღვანელები და მასწავლებლები ჯარისკაცისთვის სხვა და სხვა ხელობის და სასოფლო მეურნეობის საქმეთა გასაცნობათ. მხოლოდ საქირა ვიცოდეთ კულტურული ძალის გამოყენება ჯარში არა კულტურული ჯარისკაცთა სასარგებლოდ.

თავისთავად ცხადია, საყოველთაო სავალდებულო სწავლა-განათლების შემოღებასთან ერთად წერაკითხვის უცოდინარი ჯარისკაცებმაც უნდა ისწავლონ წერა-კითხვა. წერე კითხვის სკოლები უნდა გაიხსნას ყველა როტებში, ესკადრონებში და ბატარაებში. სწავლება ამით უნდა სწარმოებდეს ყოველდღე საღამოობით და არა ნაკლებ სამჯერ კვირაში. თუ კი დანარჩენ კულტურულ—განმანათლებელი მუშაობისათვის დანიშნავთ დღეში თითო საათს, მაშინ ერთობ ამ მუშაობისთვის იქნება გადადებული ორ-ორი საათი დღეში, უქმეებს გარდა.

აქ უნდა ითქვას რამოდენიმე სიტყვა პოლიტიკური აღზრდის შესახებ ჯარში. გამოვივიარო

რა იმ მდგომარეობიდან, რომ ჯარში ყოფნის დროს ჯარის კაცი იხდის განსახლებულ ბეგარას და რომ რესპუბლიკის დემოკრატიული მთავრობა გამოხატავს ხალხის ნების ყოფას, თავისთავად ცხადია, რომ ჯარი ემსახურება მხოლოდ თავის ხალხს და არა უნებურად თავზე მოხვეულ მთავრობას და ძალაუფლების ხელში ჩამკვდემთ ძალდატანების გზით. ვინაიდან ჯარის კაცნი იმავე ხალხის წრიდან გამოდიან რომელიდანაც—მინისტრები, ჯარს დარჩენია მხოლოდ დაემორჩილოს მთავრობას და შესარსლოს კანონები, რომლებსაც სანქცია თვით ხალხისაგან აქვს გაკეთებული საქართველოს პარლამენტი—მათი წარმომადგენლების სახით. სწორედ ეს არის ეგრედ წოდებული სამხედრო დისციპლინა. უფროსების ბრძანებათა შესრულება თავის მხრით არის იმავე მთავრობის ბრძანების შესრულება, რადგანაც მთავრობა ირჩევს და ნიშნავს ამ უფროსებს და პასუხს აგებს ხალხის წინაშე ამ არჩევისა და დანიშვნისათვის. აქედან გამომდინარეობს, რომ დემოკრატიულ სახელმწიფოში ჯარი ყოველთვის ერთგული იქნება თავისი ხალხისა. ამის დამამტკიცებელი მაგალითები არიან დემოკრატიული სახელმწიფოები: საფრანგეთი, შვეიცარია და ამერიკა. ასეთს პირობებში, მე ვფიქრობ, ჯარი უნდა იდგეს პარტიულის და პოლიტიკურის დავის გარაშე, ე. ი. აქტიურ პოლიტიკას არ უნდა ჰქონდეს დავილი ჯარში. ასეთმა პოლიტიკამ შეიძლება გამოიწვიოს აუცილებელის ერთ სულოვნობის მაგიერ უთანხმოება, როგორც თვითველ ჯარის კაცთა შორის, აგრეთვე ჯგუფთა და მთელი ჯარის ნაწილთა შორის. ხანდახან, როგორც მაგალითად. არჩევნების დროს, შეიძლება ამან გამოიწვიოს ერთმანეთში შეტაკება და, საზოგადოებო, ეს ეწინააღმდეგება წამყვან დისციპლინას, რომელზედაც ემყარება ჯარის ძლიერება. ამისათვის უკეთესია 2 წლის განმავლობაში სამხედრო ბეგარის მოხდის დროს ჯარის კაცმა უარი თქვას ზოგიერთ მოქალაქეობრივ უფლებებზე.

მაგრამ ეს არ ნიშნავს იმას, რომ თითქოს ჯარის კაცმა არ მიიღოს სათანადო პოლიტიკური აღზრდა. პირ იქით, ჯარი ამ მხრით უნდა ემზარებოდეს მოქალაქე ჯარის კაცს, რომელიც უმეტეს შემთხვევაში სრულებით გათვითცნობიერებული არ არის პოლიტიკურს კითხვებში. მას უნდა აუხსნან, მაგალითად, რა მიზანს ისა-

ხადენ მოწინააღმდეგე ჯგუფები ამ ენახან დასრულებულ მსოფლიო ომში: რას მიაღწევს პოლიტიკურმა პარტიებმა ამ უკანასკნელ ხანებში ფართე მასის პოლიტიკური და ეკონომიური მდგომარეობის გასაუმჯობესებლად; რა სწალიათ მით მომავალში. ეს მუშაობა უნდა სწარმოებდეს აკადემიურად. არ უნდა ჰქონდეს პარტიული ავტოკაციის ხასიათი და არ უნდა იყვეს მიმართული სახელმწიფოში მოქმედ სხვა ლეგალი პარტიების წინააღმდეგ, რომლებიც თავიანთ პოლიტიკურს რწმენის მიხედვით მუშაობენ საერთო სამშობლოს საკვილიდლოთ; ჯარის კაცმა აგრეთვე უნდა გაიცნოს საზოგადოებრივი მოღვაწეობის მიმდინარეობა, რომელზედაც, ემყარება ქვეყნის კულტურული განვითარება; პოლიტიკური და საზოგადოებრივი ხასიათის თემებზე საუბარი და მოხსენება ფრიად საჭიროა, გარეშე ამისა დიდი სარგებლობის მოტანა შეუძლია გაზეთებისა, ჟურნალებისა ბროშურებისა და სხვა პოპულიარულ გამოცემების კითხვას. მაშასადამე ყოველ როტაში, ესკადრონში, ბატერიაში უნდა მოეწყოს სამკითხველოები, ჯარის ნაწილებში—ბიბლიოთეკები ცოდნით გადარჩეული ლიტერატურული გამოცემებისა. ოფიცრებისა და კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობის ხელმძღვანელობისათვის ბიბლიოთეკა უნდა იქნეს შევსებული საუკეთესო გამოცემებით ლიტერატურის ყველა დარგიდან.

ზემო ნათქვამის გათვალისწინებიდან ჩვენ ვინახავთ, რომ ქართულ ჯარში კულტურულ განმანათლებელი მუშაობა გამოიხატება შემდეგში:

- 1) წერა-კითხვის სკოლების გახსნა ყველა როტაში, ესკადრონებში და ბატარიებში,
- 2) სამკითხველოების და ბიბლიოთეკების გახსნა წერაკითხვის მცოდნეთათვის.
- 3) საუბარი ჯარის კაცებთან საერთო სამხედრო განვითარებისათვის საჭირო საგნებზე, გეოგრაფიაზე, ისტორიაზე, სამშობლოზე, პოლიტიკურს, სოციალურს და საზოგადოებრივს კითხვებზე, ჯანმრთელობაზე და სხვ.
- 4) მოხსენებები და ლექციები ოფიცრებისა და უნტერ-ოფიცრებისათვის.
- 5) გაცნობა სოფლის მეურნეობის წარმოების გაუმჯობესებელი საშუალებებით და სხვადასხვა ხელობისა და დათვალიერება სხვადასხვა სახაზინო თუ კერძო მეურნეობისა და სახელოსნოებისა.

6) ფიზიკური აღზრდა გიმნასტიკისა, სპორტი-სა, ჯირითისა და ექსკურსიების საშვალებით განმანათლებელს მიხნებთან დაკავშირებით, რო-ვორც მავალითად, ექსკურსიის დროს ადვილ მდებარეობის შესწავლა, ტაქტიკური კითხვების გადაწყვეტა და სხვა.

7) ჯარის-კაცებში ესთეტიური გრძნობის განვითარება გალობისა, მუსიკისა წარმოდგენე-ბისა, კონემატოგრაფებისა თუ სხვათა საშვალე ბით.

8) კულტურულ-განმანათლებელი მუშაობისთვის ისეთი მიმართულების მიცემა რომელიც განავითარებს პატრიოტულ გრძნობას და გაამაგ-რებს სამხედრო დისციპლინის შეგნებას ზემო-სხენებულ მოთხოვნილებათა განსახორციელე-ბლად. ჩემის აზრით სასურველია ჯარში კულ-ტურულ-განმანათლებელი მუშაობის სათავეში იდგეს განსაკუთრებული კოლეგია გენერალურ შტაბთან, რომელშიც უნდა იქნეს მოწვეული ჯარის კაცთა აღზრდაში უფრო გამოცდილი უმა-ლესი სამწყობრო უფროსები. კოლეგიას უნდა დაეკისროს პროგრამის გამომუშავება ამ საქმის წარმოებისათვის ჯარის ნაწილებში და დაწვრილებითი დარიცება, თუ როგორ უნდა იქ-ნეს წარმოებული ეს მუშაობა შეთანხმებით სამწყობრო მეცადინეობასთან და სადაზჯო-სამსმხურთან. ამ კოლეგიის წესებს უნდა დაეკისროს ხელმძღვანელობა და თვალის დევნა ჯარის ნაწილებში კულტურულ-განმანათ-ლებელ მოღვაწეობაზე. მეორე მხრით დაეკის-როს სამსახურის ვალად ყველა მეუფროსე ხარის-ხოსნებას, როტის უფროსიდან დაწყებული ინსო-რედ ხელმძღვანელან კოლეგიის განკარგულებით და განუწყვეტლივ აწარმოონ განმანათლებლ აღმზრდელობითი მუშაობა თავის ნაწილებში. დავიხივებში, ცალკე ბრიგადებში და თანაც ცო-ველ პოლკებში უნდა მოეწყოს ცალკე კოლეგიები არა მარტო თვალის დევნისთვის, თუ როგორ წარმოებს ამ მხრით მუშაობა, არამედ იმისთვის-საც, რომ მიიღოს თვითონ მონაწილეობა ამ მუ-შაობაში. კოლეგიაში უნდა იღებდენ მონა-წილეობას არა მარტო სამწყობრო უფროსები, არამედ სათანადო დარგის სპეციალისტებიც: სამხედრო ექიმი, ინჟინერი, აგრონომი და სხვები.

საინსპექტორო დათვალეობების პერიოდში ინ-სპექტორს გამკეთებული უფროსები ვალდებულინი არიან კარგად დაათვალეობონ საქმის დაყენება და მიღწეული შედეგები კულტურულ-განმანა-

თლებელი მოღვაწეობისა მის უწყებაში მყოფს ნაწილებში და რასაც შეამჩნევენ საიმისოს და-წვრილებით გამოაცხადონ თავის ბრძანებებში, რომლებსაც უმაღლესი კოლეგია გენერალურ შტაბთან და მთავრობის მთავარი ხელმძღვანელი გულდასმით თვალ ყურს უნდა ადევნებდენ.

შხოლოდ ასეთი დაწვრილებითი კანტროლის დროს კულტურულ-განმანათლებელი მოღვაწეობა არ გადაიქცევა შაბლონად, რაც ხშირად ხდებო-და რუსეთის ჯარის ნაწილებში, და გამოიღებს სათანადო ნაყოფს ჯარისა და სამშობლოს სა-კეთილდღეობით.

გ. ბ.

შრონიკა.

12 დეკემბერს საქართველოს დემო-კრატია სახალხო გვარდიის შედგენილყო-ფიდან ერთი წლის შესრულებას იდღესა-სწაულებს.

მესამე ნუშერს ჩყენი ჟურნალისა განა-ხლებული რედაქცია გამოსცემს.

მთავრობის საგანგებო რწმუნებულის ლ. რუხაძისაგან ბორჯომიდან 3 დეკემ-ბრის თარაღით შემდეგი დებეშა მივიღეთ: დღეს ჩყენი ჯარი შევიდა ახალციხეში. გადმოხვეწილ მეს — ჯავახელთა აღტაცე-ბას საზღვარი არა აქეს. ოსმალთა „პიკე-ტები“ 1877 წლის საზღვრებისაკენ იხე-ვენ. მაჰმადიანთა ღარიბა მასა სიხარუ-ლით ხვდება რესპუბლიკის ჯარების წინ-სვლას. ცხოვრება ნორმალურ კლაპო-ტში დგება. ვიმედოვნებთ, რომ სამუდ-ამოთ ბოლო მოეღება დაბეჩავებულ ხლო-ნის ტანჯვას. და არასოდეს არ დაბრუნდებ-ბეგების მართველობა. ასეთივე მდგომა-რეობაა ჯავახეთში. ხვალ ოსმალნი ახალ-ქალაქს დასტოვებენ და არტანის საზღ-ვრისაკენ წაეღენ.

ჯარის-კაცის დღე ქუთაისში.

27 ნოემბერს ქუთაისში „ჯარის კა-ცის დღე“ გაიმართა. ამ დღისთვის გა-მოიცა სპეციალური გაზეთი „ჯარისკა-ცი“, ყველა მიმართულების მწერლების

მონაწილეობით. ყულაბებით აგროვებდნენ ფულს და სხ. ამავე დღეს გაიშართა ჯარის დიდი პარადი. მთელი ქუთაისის გარნიზონი მწყობრათ გამოემართა ტაძრისკენ, სადაც გენერალმა ართემლამე მიიღო პარადი და შემდეგ მხურვალე სიტყვით მიმართა ჯარს. მან აღნიშნა ჯარის მნიშვნელობა ჩვენი რესპუბლიკისთვის და მოუწოდა მას ერთგულათ ემსახუროს მთავრობასა.

პარადს ყველა ადგილობრივი ორგანიზაციების წარმომადგენლები დაესწრნენ, სხვათა შორის გუბერნიის კომისარის მოადგილე ლ. გრიგოლია, ერობის თავმჯდომარის ამხანაგი გრ. სოლორაშვილი და სხვ.

მთელი შემოსავალი, რომელიც ჯერ გამოურკვეველია, გადაიდება ჯარში კულტურულ-განმანათლებელ მუშაობის მოსაწყობათ. ქუთაისში ამრიგათ ჩაეყარა მტკიცე საფუძველი ჯარის განათლების საქმეს, აქ უკვე არსებობს ორგანიზაცია რომელიც უხელმძღვანელებს მას.

ამ მეტათ სიმპატიურ საქმის სულის ჩამდგმელი სამხედრო ინსტრუქტორი ტ. ართემლამე ამ დღეებში გაემზავრება ფოთს, სადაც აგრეთვე განზრახული აქვს ჯარში კულტურულ მუშაობის მოწესრიგება. საქირაა ფოთის მოწინავე საზოგადოებამ და განსაკუთრებით მუშებმა მიიღონ ენერგიული მონაწილეობა ამ საქმეში, აღმოუჩინონ ყოველგვარი დახმარება პატივცემულ პოლკოვნიკს და ჯარის აღზრდაში თავისი წვლილი შეიტანონ. სასურველია ფოთშიაც დაარსდეს ისეთივე ორგანიზაცია, როგორც ქუთაისში.

ბალშევიკურ წყაროდან მიღებული ცნობებით არმავირის მიმართულებით

ბალშევიკთა ჯარებმა დაიკავა სადგურ კონსტანტინოვსკაია და დაატყვევეა მოხალისეთა არმიის კორპუსის შტაბი.

ინგლისური პრესის ცნობით ბერლინში შეთქმულობა აღმოაჩინეს, რომელსაც მიზნათ ჰქონდა დასახული მონარქიული წყობილების აღდგენა და ვალჭელმის დაბრუნება. შეთქმულობის სათავეში ყოფილა ცნობილი გენერალი მაკენზენი. თბილისში არსებული გერმანიის დელეგაცია ამ ცნობას უარსჰყოფს.

მომავალ კვირაში ლონდონში შესდგება შეთანხმების სახელმწიფოთა კონფერენცია საბოლოო ზავის პირობების განსახილველად.

საერთაშორისო საზავო კონგრესი შესდგება ქ. ვერსალში (საფრანგეთში) 1919 წლის იანვარში; გაგრძელდება სამს თვეს. ზავზე ხელის მოწერა მოხდება აპრილში.

ს ო ჭ ი.

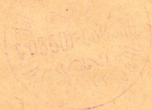
სოკის საზოგადოებამ ხელმეორედ დადასტურა თავისი ძველი გადაწყვეტილება დროებით, ვიდრე თავისუფალი რუსეთი შეიქმნებოდეს. საქართველოს რესპუბლიკას შეუერთდეს.

მოკავშირენი და საქართველო.

თბილისი, 5 დეკემბერი. საგარეო საქმეთა სიმინისტროსთან მიღებულ ცნობათა მიხედვით, ნაწილი მოკავშირეთა ესკადრისა, რომელმაც ამასწინათ ინახულა ქ. სოხუმი ლა ფოთი, ამ ჟამად ბათომში იმყოფება. ჩვენი რესპუბლიკის წარმომადგენელ დ. თოფურძესთან ლაპარაკის დროს, ესკადრის ხელმძღვანელთ სრული კმაყოფილება გამოუთქვამთ იმ წესრიგის გამო, რომელიც მათ ჩვენ ქალაქებში დახვედრიათ.

მოკავშირეთა ოფიციალი მისია ბათუმში ჯერ კიდევ არ მოსულა.

339

=====

შპს 1 ბ. 50 კ.

=====